

Soud tento nemohl se ve dnešním sporu také zabývatí otázkou, zda vlastníka tím, že se mu nedostalo vyzvání takového, vůbec nějaká újma stihla, to jest zda preklusivní lhůta v § 3 náhr. zákona počala pro něho běžeti. Otázkou tou mohl by se zabývatí nss až tehdy, když by stpů z důvodu prekluse dle § 3 zák. náhr. nároky vznesené podle §§ 3 a) a 11 zák. a § 20 příd. zák. zamítl, což však nař. aktem vysloveno nebylo.

Bylo proto rozhodnouti, jak shora uvedeno.

Č. 4534.

Tituly: * Vyšší lesnický ústav v Hranicích nepatří ke školám v § 5 cís. nař. ze 14. března 1917 č. 130 ř. z. uvedeným, ani ke školám jim odborně rovnocenným, vypočteným v § 3 prov. nař. z 10. listopadu 1921 č. 411 Sb.

(Nález ze dne 20. března 1925 č. 5622.)

Prejudikatura: Boh. 2618 adm.

Věc: Karel J. v M. proti ministerstvu veřejných prací o přiznání stavovského označení »inženýr«.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím nevyhovělo žal. min. žádosti st-lově, aby mu bylo podle § 5 cís. nař. ze 14. března 1917 č. 130 ř. z. dovoleno užívati stavovského názvu »inženýr« z důvodu, že jeho předběžné odborné školní vzdělání nedosahuje úrovně, jakou žádá jmenované nařízení.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Stížnost uplatňuje, že vyšší lesnický ústav v Hranicích jest odbornou školou ve smyslu § 5 cís. nař. a že k absolvování nevyžaduje zákon složení maturitní zkoušky; požadavek ten, vyslovený v § 4 vlád. nař. z 10. listopadu 1921 č. 411 Sb., překročuje meze zákona, k jehož provedení bylo toto vlád. nař. vydáno.

Pokud jde o námitku prvou, vyslovil již tento soud ve svém nál. Boh. 2618 adm. zásadu, že s výjimkou posledního odstavce § 3 uved. vlád. nař., v němž se jedná o jiných odborných školách cizozemských, jsou školy odborné a školám těm odborně rovnocenné ve smyslu § 5 cís. nař. č. 130 ř. z. z r. 1917 uvedeny v tomto § 3 taxativně. V daném případě jde o odborné studium lesnické. Stopují-li se v zákonných předpisech ustanovení, jež se odnášejí ke školám tohoto druhu, shledá se, že § 2, odst. 1. písm. c. uvádí v tomto oboru vysokou školu zemědělskou pro zemědělské a lesnické studium. Dále v odst. 2 téhož § se uznává rovnocennou lesnická akademie v Mariabrunnu. Absolventům těchto škol přísluší za podmínek v cís. nař. uvedených název inženýra již ze zákona samého. Dle § 3 prov. nař. pak za školy rovnocenné se školami v § 5 cís. nař. uvedenými prohlášeny jsou ze škol zemědělských pouze hospodářské akademie v Táboře, Libverdě a Košicích. Vyšší lesnický ústav v Hranicích není uveden ani v cís. nařízení ani v nařízení prov. Není tedy proti zákonu, vyslovilo-li nař. rozhodnutí, že

předběžné odborné vzdělání st-lovo, získané na vyšším lesnickém ústavě v Hranicích, není takové, jaké žádá cís. nař. č. 130/1917.

Neopravňuje-li absolvování tohoto ústavu absolventa k žádosti za stavovské označení inženýr vůbec, není třeba obírat se druhou ve stížnosti nadhozenou otázkou, je-li k absolvování zapotřebí složení maturitní zkoušky či nikoliv.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4535.

Tituly: * Elektrotechnikum v Teplicích nepatří ke školám v § 5 cís. nař. ze 14. března 1917 č. 130 ř. z. uvedeným, ani ke školám jim odborně rovnocenným, vypočteným v § 3 prov. nař. z 10. listopadu 1921 č. 411 Sb.

(Nález ze dne 20. března 1925 č. 5623.)

Prejudikatura: Boh. 2618, 4534 adm. a j.

Věc: Karel B. v P. proti ministerstvu veřejných prací o stavovské označení »inženýr.«

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím nevyhovělo žal. min. žádosti st-lově, aby mu podle § 5 cís. nařízení ze 14. března 1917 č. 130 ř. z. dovoleno bylo užívatí stavov. názvu »inženýr«, z důvodu, že předběžné, odborné školní vzdělání žadatelovo nedosahuje úrovně, jakou žádá jmenované nařízení.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto: — —

Stížnost stojí na stanovisku, že technikum v Teplicích jest ústavem na roveň postaveným školám v § 5 cís. nařízení uvedeným. Není-li o něm zmínka v § 3 prov. nař. č. 411/1921, svědčí to prý jen o tom, že min. veřej. prací nevyčerpalo prov. nařízením v tomto směru jemu dané zmocnění dle § 8 cís. nař. a ponechalo si rozhodnouti v každém jednotlivém případě, pokud nejde o státní vyšší školy průmyslové.

Názoru tomu se nemohl nss přikloniti, nýbrž setrval na právním názoru, vysloveném v nál. Boh. 2618 adm. — — —¹⁾). Technikum vůbec, zejména pak elektrotechnikum v Teplicích není uvedeno ani v cís. nař., ani v nařízení prov. a není tudíž prohlášeno za učiliště odborně rovnocenné se školami v § 5 cís. nař. jmenovanými. Není tedy proti zákonu, vyslovilo-li nař. rozhodnutí, že předběžné vzdělání st-lovo získané na technikum v Teplicích není úrovně, jakou žádá cís. nařízení č. 130 z r. 1917. — — —

Ježto pro povolení užívatí stavovského označení »inženýr« zákon žádá kumulativně určité předběžné vzdělání a praktickou činnost předepsané kvalifikace, stačí již nedostatek jedné z těchto podmínek k odepření žádaného povolení. Z toho důvodu nebylo třeba zabývatí se zkoumáním praktické činnosti st-lovy.

¹⁾ Text jako při Boh. 4534 adm.